

מצאנו לנכון להעתיק מזכרוןותיו שנהג לספרם בהתרגשות מרובה וויל:

הרבי מבעלזא זצ"ל*

שבועות מספר אחורי שהאדמו"ר ר' אהרן מבעלז זצ"ל הגיע לירושלים שלח אליו בשבת שני שליחים בבקשתASA שאסור לאכסניה שלו, כי יש לו שאלה אליו. [היתה אז עוזיד וגם חבר התאגדות עולי פולין]. כשנכנסתי לרבי, שהיה עדיין לא זקן (זקנו סופר בעת המלטו מפני הנאצים), סייר לי על היהודי בשם א. ל. שיצר קשר עם שלטונות הנאצים ובעזרת קשריו הצל מספר רב של יהודים מגזרות רעות וממות, ועכשו הוא רוצה לעלות לא"י. הרבי בקש שאעשה כל שביכולתי לסייע לו לצאת מאירופה ולהגיע לארץ. אמרתי לרבי כי אין ביכולתי להוציאו אפילו מהוורי, הסברתי לו כי למרות היוטי חבר התאגדות עולי פולין, אין ביכולתי להצילו. האדמו"ר זצ"ל ספר לי מקרים שונים, שבהם א. ל. הצל יהודים ממות, ובקש ממני במפגיע, כי אזכור שם זה ואמצא הזדמנות לעוזר לו להנצל. הרבי לווה אותו אל הדלת ובקש פעמים מסpter לזכור את השם א. ל.

בעבור שנים נפטר הרבי מבעלז זצ"ל. הרבה מחסידייו קבלו עליהם את הנהגתו של הרבי מלעLOB זצ"ל וביניהם היה גם א. ל. שהצליח ביןתיים לעלות ארצה. באחד הימים הופתעתי לראות בבית המשפט את א. ל. מובל למעצר בלויות שוטרים. חשבתי, כי הלה עבר על איזה עבירות של חוקי מטבח וצדומה, אבל במווצאי שבת הקרובה התבדרר לי, שהמצב שונה. שליחים של הרבי מלעLOB באו אליו בפתחי ובקשו ממני לגשת מיד לדירתו בת"א; לא ידעתה במה מדובר, אך מתוך כבוד לרבי, מלאתי את שאלתם והלכתי. כשהבאתי לאדמו"ר מלעLOB, הוא ספר לי כי אי אלו אנשים הגיעו תלונה במשטרה נגד א. ל. באשמה שקיים קשר עם הנאצים, ולכן אסרו אותו. הרבי בקש ממני לעוזר לו להנצל מעילית – השוא. הסברתי לרבי, שאני בתור שופט לא יכול להשפיע על

*נדפס ברשות כי"ק אדמו"ר מבעלז שליט"א.

שופטים אחרים בנוגע להליכים משפטיים, אך ישפה עניין של משפט נגד נאצים ועווריהם, ובמשפטים כגון אלה מותר לתת עדות על פי שמיעה, שמעתי מהרב מבעלז צ"ל פרטימן רבים על אנשים שנצלו בעזרתו של א. ל. ואני זוכר את המקרים הללו, על כן אני מוכן להעיד בבה"מ בפני היועץ המשפטי כשאתבקש. הרבי לא ידע על השיחה שנערכה בזמןנו ביןי ובין הרבי מבעלז צ"ל, ותclf הודיעו למשפחה ל. על כך הם פנו לעוז"ד, וזה שוב פנה אליו. אני מסרתי את פרטי העדות ששמעתי מפי הרבי מבעלז צ"ל ועקב פניתיו של העוז"ד, עם הזכרת הפרטימן שמסרתי ליעץ המשפטי, בטלת התביעה.

רבי יששכר דב רוקח (האדמו"ר מבעלז) שליט"א

כשנפטר רבי אהרון התעוררה השאלה מי יהיה יורשו על כס הרבנות והאדמורות. מקובל היה שהרב מבעלז הוא לא רק אדמו"ר אלא גם רב העיר בעלז. על כן החסידים בבוראם לבחור להם רבי שוקלים את דמותו הרוחנית ואת גדלותו בתורה בכדי שיוכל לשמש להם מיעץ ופסק.

אחד המועמדים הראשיים לכיס הרבנות היה בנו של הרב מלגריי, שהיה עדיין ילד. חסידי בעלז ורבניהם דאגו לכך שהילד היתום יוכל לקבל עליו בבוא הזמן את תפקיד ההנהגה. במהלך הדינונים בין החסידים ואמו, הגישה אמו תביעה לערכאות על אפוטרופסות והחזקת שלקטיניס. בעבר זמן קצר בא לשכתו המזוכיר של ביה"מ המחויז בת"א, בו עבדתי באותו זמן, בידי TICK סגור, הוא אמר שזה התקיק של הינוקה שנשלח מים לת"א כדי למסור לי את תפקיד העיון בתיק זה. התפקיד לא היה קל, כי היה עלי להכיר היבט את החסידות בכלל, ואת חסידות בעלז בפרט, בכך למצוא דרך לחנכו לקראת העתיד. ראיתי תפקיד זה כתפקיד קשה, אבל היה לי הרושם, שאוכל בעזיה למצוא את הנטייב המתאים במקרה סבוך זה. אחד היתרונות שהיו לי על פני אחרים היה

* נdfs ברשות כיκ אדמו"ר מבעלז שליט"א

כפי שההשגרה סבבה, שבחיותי סטודנט באוניברסיטה התאכסנתי בبيתו של חסיד בעלז נלהב והכרתי מקרוב את מאפייני חסידות זו. זימנתי את ראשי חסידי בעלז ואת המהנכים הנוכחים של הינока, גם עיינתי בספרים היכולים לעזור לי בתפקיד ובס"ד אחרי שיחות ארוכות עם אם הקטין ואנשי בעלז, הגעתו למסקנה שלמעשה רצון האם ג"כ שבנה יגדל לרב, אבל לכל צד היו משאלות משלו לגבי חנוך הינока שגילו היה למטה מייג' וכ"א רצה שהחלה תהיה מסורה לו. לא אזכיר את הספרות ההלכתית הענפה בנוגע לירושת הרבנות ולירושת תפקיד אדמו"ר מבצע; אזכיר רק כמה מן התשובות שדנוות בעניין ירושה באדמורו"ת והם: שו"ת דברי חיים יו"ד חלק ב' סימן כה וחוי"מ חלק ב' סימן לב בנוגע לרוח"ק וחכמה.

היתה לי סיועה דשמיא והצלחתו להגיע בדרך פשרה לידי ריצוי כל הצדדים. אם היה קשר קבוע עם בנה, אשר התחנן בדרך שתומו ראש היישוב וקרוביו עיי לימוד אינטנסיבי يوم ולילה בש"ס ופוסקים, ספרי יראה וחכמה.

שמח אני שהינока הלך בדרך מתאימה המקובלת על חסידי בעלז ותיקים, צמח ועלה, ועל דעת הקhal קיבל לידי את הנהגת חסידות בעלז. יש לציין כי הרב, גם לאחר שעלה לגודלה, לאורך כל השנים לא שכח את יגעי והכיר בעמלי.